

[Arne Larsen.]

Forslag til lov om leje, som er opdelt i 18 kapitler og 75 paragraffer, er vel gjort noget mere overskueligt; sproget skulle være blevet moderniseret og gjort mere forståeligt for menigmand. Jeg synes dog, der mangler meget endnu, og at der godt kunne tiltrænges nogle flere bestræbelser i så henseende. Bestemmelserne om autoriserede blanketter er gjort bedre, og forhåbentlig udelukkes nu misbrug, således at man ikke så let kommer til at pålægge lejere mere vidtgående forpligtelser eller mindre vidtgående rettigheder, end det er angivet i loven, men lejere i al almindelighed er jo ikke særlig godt bevandrede i vor lovjungle, og måske var en mere udbredt forbrugervejledning på dette område påkrævet.

Det er måske til dels tilfredsstillende, at vi i almindelighed har 3 års uopsigelighe — deri ligger naturligvis en vis beskyttelse — og at perioden efterfølges af nye 3-årige perioder, såfremt opsigelse ikke på behørig måde har fundet sted. Men på et par afgørende punkter er der efter min formening ikke beskyttelse nok; det er over for logerende og over for folk boende i klubværelser. Det er moderne at nedlægge klublejligheder og indrette hoteller og pensionater i stedet for, og her stilles beboerne, især enlige, meget ringe, idet de jo med meget kort varsel kan sættes ud af deres værelser; derfor er vi af den opfattelse, at forholdene bør ændres, så der på disse områder bliver en langt større beskyttelse end den, lovforslaget indeholder.

Et andet problem står i forbindelse med lejemaal i tilknytning til en arbejdsplads, altså en arbejder- eller funktionær-bolig. Godt nok skærpes bestemmelsen, så arbejdsgiveren kun kan opsiges lejemalet, når en anden funktionær eller arbejder skal ind i den, men det kan jo ikke trøste den familie, som skal smides på gaden. Derfor mener vi, at dette forhold må man se noget nærmere på; vi har haft ret store problemer, især i Munkebo kommune, hvor Lindøværftet er ejer af mange arbejderboliger, og afskedigelser her har givet anledning til en masse irritation og mange ulykkelige situationer, når folk skulle sættes ud af deres boliger. Det opsigelsesvarsel på 3 måneder, som foreslås givet, finder vi

ganske utilstrækkeligt; vi mener, at disse lejere bør have den samme beskyttelse som andre lejere.

En anden ting, som vi kunne tænke os indført i den ny lejelov, er fri bytteret; det er et problem, der har været rejst mange gange. Fri bytteret ville gøre bevægeligheden på boligmarkedet langt større, og det må alle vel være interesseret i.

Et enkelt problem mere er de såkaldte vedligeholdelseskonti, som skal oparbejdes, og hvor lejeren altså har mulighed for over disse konti at få afholdt udgifter til indvendig vedligeholdelse. Her kunne vi tænke os, at den enkelte lejer fik ret til selv at entrere med håndværkere eller håndværkermestre eller til, hvis han har forstand på disse ting, selv at udføre arbejdet, for det ville da i mange tilfælde blive udført langt billigere.

Jeg er enig med hr. Hastrup i, at pristalsreguleret leje ikke bør kunne tillades, og at der formentlig burde indføres noget om det i lejeloven.

Forslag til lov om midlertidig regulering af boligforholdene er derimod et forslag, som vi ikke har megen sympati for; det har vi tidligere givet udtryk for, bl. a. gennem min partifælle hr. Kai Moltkes indlæg ved første behandling i maj måned i år. Loven skal virke i retning af en normalisering af forholdene på boligmarkedet, men det sker på en efter vor opfattelse meget uheldig måde. Lejerbeskyttelsen skal i en vis udstrækning opretholdes, men alligevel slækkes, så den enkelte kommune selv kan bestemme, hvornår den ønsker at sætte lejerbeskyttelsen ud af kraft og overgå til det fri boligmarked. Det skal dog ikke kunne ske, før der i kommunen er en passende boligreserve i form af såvel ældre som nyere lejligheder, der sikrer den enkelte borger eller boligsøgende en mulighed for at skaffe sig en efter hans økonomi og familieforhold passende bolig. Det kan i og for sig lyde meget fornuftigt, men det overlades altså helt til kommunalbestyrelsens skøn at dømme herom, og det kan nok være noget betænkeligt at gå med hertil. Det er tænkeligt, at der som følge af de meget høje boligafgifter kan skabes en reserve af nye boliger; men af ældre boliger vil det nok mange år fremover blive vanskeligt at opdrive en reserve; og hvis en sådan ikke